

Előszó a magyar kiadáshoz.

Látszólag az LMBTQ ideológia toleranciát szeretne elérni a társadalom részéről a nemi identitásukban bizonytalanok számára. Látszólag egy szelíd és emberséget képviselő ideológia. Valójában nagyon is agresszív és intoleráns.

Akkor, amikor az Egyesült Államok vagy az ENSZ segélyeit ahhoz a feltételhez kötik, hogy a segélyre szoruló ország alakítsa át a jogrendszerét, tegye ingyenessé és könnyen hozzáférhetővé az abortuszt minden nő számára, tekintse az azonosneműek együttélését házasságnak az örökbefogadás jogát is beleértve, akkor, amikor az oktatási rendszer minden szintjén, óvodáktól az egyetemekig kötelezővé teszik a gyermekek és fiatalok „érzékenyítését” a homoszexualitás témája iránt, akkor, amikor az Egyesült Államok belüli Victoria egyetem a nőtudomány tanszéken a diáklányokat arra kényszerítik, hogy párokban, kézenfogva sétáljanak a város utcáin, majd számoljanak be a reakciókról, amikor az Egyesült Államok belüli Williams College-ban koedukálttá teszik a zuhanyzókat, amikor egy apa pert indít azért, hogy az általa nemzett gyermek anyakönyvi kivonatába mostantól őt, mint anyát írják be, amikor a Francia Köztársaság elnöke azt javasolja, hogy hivatalos iratokban az anya és az apa megnevezések helyett az 1-es és 2-es szülő álljon, akkor van okunk aggodalomra, akkor kiáltanunk kell. Amikor az LMBTQ ideológia vezetői azt hirdetik, hogy az anyaság a nők elleni elnyomás forrása, vagy hogy a vérfertőzésben, a gyermekek szexuális molesztálásában és a „szabadon választott” prostitúcióban semmi rossz nincs, akkor kiáltanunk kell. Amikor elveszik a szülő jogát arra vonatkozóan, hogy a gyermekeit a maga értékrendje és életfelfogása szerint nevelje, amikor minden olyan vallást, amely nem áll be az ő ideológiájuk mögé igyekeznek lejáratni, akkor kiáltanunk kell.

Az LMBTQ ideológia mögött anyagi érdekek is meghúzódnak. Afrika egyáltalán nem túlnépesedett kontinens, sokkal gyérebben lakott, mint Európa. Mégis a népességcsökkentésre kap igen nagy anyagi segítséget, az adósságait nem engedik el. A folyamat célja nem utolsó sorban a fejlett országok hatalmának fenntartása.

DSale O'Leary nagyszerű könyve kiáltani akar. Nem valakik ellen szól. A Biblia arra tanít, hogy minden ember Isten képmása, az Ő remekműve. Minden embert tisztelnünk és szeretnünk kell, a nemi identitásában bizonytalan embertársainkat is. A Biblia arra tanít, hogy ne ítéljünk. Egyedül Isten látja a szíveket, az okokat, az egyén által kapott sebeket, a kihasznált, vagy ki nem használt lehetőségeket a nehézségek leküzdésére.

Nem valakik ellen kiáltunk, hanem valakikért. Kiáltunk a harmadik világ országaiért, hogy megőrizhessék a maguk család és gyermekszereplő kultúráját, ne kényszerítsék őket a jogrendjük megváltoztatására egy dekadens ideológia diktátuma szerint. Kiáltunk a gyermekeinkért és a fiataljainkért, hogy akkor, amikor a nemi identitásuk formálódóban van, amikor még megerősítésre szorul, ne zavarják meg ezt a fejlődést az életükben. Kiáltunk azért, hogy kamasz gyerekeknek ne engedélyezzék az olyan hormonkezeléseket, amelyek visszavonhatatlanul megváltoztatják a testüket. Kiáltunk egy olyan társadalomért, amely nem a nemi identitásukat önkényesen megválasztani akaró egyedekből áll, hanem az identitásukat hálásan, a Teremtő kezéből elfogadó személyekből. Kiáltunk azért, hogy a társadalmat ne kényszerítsék arra, hogy az azonosneműek együttélését egyenértékűnek tekintse a férfi és nő között létrejövő házassággal. Kiáltunk egy olyan társadalomért, amely elismeri és védi a gyermek jogát az élethez, a megszületéshez, és ahhoz is, hogy édesapa és édesanya nevelje fel őt. Kiáltunk a szülő jogáért, hogy megtudhassa, hogy az az óvónéni, akire a kislányát majd rábízta, és akit mindenki Petra névnek nevez, ő valaha Péter néven látta meg a napvilágot.

Ha egy békát betesznek egy fazék forró vízbe, abban a pillanatban kiugrik. Ha a fazék vizet lassan melegítik, sok esetben nem teszi ezt meg, és lassan megfő, elpusztul. A nyugati társadalmak jelenleg egy ilyen lassú melegítési folyamatnak vannak alávetve. Kiáltsunk, amíg nem késő. Kiáltsunk egy olyan világról, ahol a keresztény és emberi értékek szerint élőknek nem szerényen a sarokban kell meghúzniuk magukat, kiáltsunk azért, hogy a gyermekeink és unokáink számára legyen még élettér, ahol szabadon élhetik azokat az értékeket, amelyeket a Teremtő minden ember szívébe beleírt.

A kereszténység volt az a szellemi erő, amely megszüntette az ókori gladiátor játékokat, amely küzdött a gyermekek kitétele és az uzsorakamatok ellen, amely az újkorban véget vetett a rabszolgaságnak (gondolunk itt W. Wilberforce mozgalmára), amely élére állt a sötétbőrűek jogfosztottsága elleni küzdelemnek Amerikában (M. Luther King). Ma a család és a megfogant élet védelmében kell kiállnia. Ezt teszi Dale O'Leary, amikor leírja az LMBTQ ideológia születését, döbbenetes állításait, a társadalom erőit lassan felőrlő taktikáját.

Gyermekkorom egyik legnagyobb kincse, öröme a szüleim egymás iránti szeretetének, tiszteletének, jóságának átélése volt. Ha édesapám esténként hazaért, édesanyám mindig kiment elé az ajtóba és megölelte. Gyönyörű volt látni. Milyen fontos lenne, hogy minden gyermek, aki a világra születik, édesanyja és édesapja szeretetének fényében nőhessen fel!

Javasolom a könyv olvasását mindenkinek, aki érteni szeretné korunkat, és tenni szeretne azért, hogy a következő nemzedékeknek egy élhető világot, egy a Teremtő gyönyörű, életet adó szándékai szerint működő társadalmat adjunk tovább.

Dr. Székely János püspök